

v e r e n i g i n g
O R D E D E R V E R D R A A G Z A M E N

Giro no. 468874 t.n.v. de Penningm. der "ODV" Den Haag

Uitsl. voor publ. en abonn.: E. Brugsmaweg 1, f. 512 2555 SC Den Haag tel: 684541

Secretariaat: Kramsvogellaan 29 2566 CB Den Haag tel: 254273

verschijnt 2x p. maand

27e jaargang nr. 18

n a d r u k' verboden

20 mei 1983

x in de kantlijn betekent de vraag

- " " " " het antwoord

So, goeden avond vrienden.

U weet allen ondertussen wel dat wij niet alwetend of onfeilbaar zijn. Zelf nadenken doet u ook, dus daarover behoef ik niets te zeggen. Daar ik geen bijzonder onderwerp ter bespreking heb kunt u vanavond zelf zeggen, waarover het zal gaan.

Iets over spiritistische verenigen in verband met de odv.

Oh oh oh. Nu ja, laat ons dan maar daar boven zetten:

S P I R I T I S T I S C H , G R O E P E N
=====

Het is wel duidelijk dat het hedendaagsche spiritisme is voortgekomen uit voornamelijk huishoudelijke experimenten. Degenen die de verdere ontwikkelingen gevolg hebben weten het allen: kinder-mediums, wat oplichterijen, meer fysieke verschijnselen, donderkamerseance, werken in een kabinet, bekende mediums als Palamino en Home.

De praktijken van het spiritisme zijn echter veel ouder. Zo treffen wij bepaalde ritens en trances b.v. ook terug in heksengenootschappen, zaken die er aan doen denken treffen wij ook reeds rond het begin van de jaartelling aan bij bepaalde joodse sekten.

De bijbel maakt reeds duidelijk, dat het oproepen van geesten in de tijd van Koning David b.v. heel normaal was. Maar het gaat nog veel vroeger terug. Vanaf het eerste begrip van het hiernamaals bij mensen worden wij gekonfronteerd met allerhande praktijken die ook het aannemen en oproepen van geesten omvatten.

Zelfs de eerste sjamaan riep reeds de voorname doden op, de wijzen en de grote strijders van de stam. Want dat voornamen zouden verder leven na de dood was al snel een algemeen verbreid denkbeeld. Dat dit echter zou kunnen uitgroeien tot een soort afzonderlijke "godsdienst" zal men in die dagen en later wel nooit verondersteld hebben.

Het is trouwens goed hier even te memoreren, dat schijnbaar geheel andere bewegingen en religieus denkende groepen eveneens met spiritisme en de verschijnselen daarvan te maken hebben. Wat anders te denken van een pinkstergebeuren? Zelfs de theosofie is voortgekomen

via Blavatsky, uit een reeks in eerste opzet zuiver spiritistische seances. Ook de eerste bijeenkomsten in India, waarop de meesters zich melden waren in feite niets uitzonderlijks, daar hetgeen daar gebeurde geheel strookt met verschijnselen die ook op vele spiritistische seances in die dagen en later getoond worden.

Ik breng dit niet naar voren om de theosofie op enigerlei wijze naar beneden te halen, maar om u heel duidelijk voor ogen te stellen dat er ook in uw dagen vele groepen zijn geweest die zich, direct of tenminste indirect, baseren op het contact op geestelijke basis, het contact met overgeganen. Ook al blijkt steeds weer, dat een dergelijk contact lang niet altijd volgens de wensen van aanwezigen of op een eenvoudige wijze tot stand kwam.

Uit de vele groepen die in eigen omgeving experimenteerden met zaken als kruis en bord, trance, helderziendheid e.d. zijn op de duur verenigingen ontstaan die in leden tal behoorlijk groeien. Men hield besloten en ook openbaar allerhande bijeenkomsten waarop helderzienden, helderhorenden, trance mediums, automatisch schrift e.d. de hoofdschotel vormen, maar ook pogingen eigen gaven te ontwikkelen een rol spelen.

Vanuit deze bewegingen kwam langzaam maar zeker de wens naar voren het geheel van de fenomenen in een bepaald kader te plaatsen. Er ontstond een bijna godsdienstige benadering, die zich spiritualisme ging noemen. Het spiritisme wordt zo tot basis van een in feite kerkelijk religieuze beweging.

Juist dit aspect maakte in vele landen een sterke uitbreiding en het verwerven van meer aanzien voor het spiritisme mogelijk. Uit enkele groepen van onderzoekers en in feite incidenteel werkende groepen in b.v. Engeland ontstaat een bond van spiritistische kerken. In licht gewijzigde vorm treffen wij nog steeds dergelijke "kerken" aan in gebieden waar de Engelse invloed zeer groot is geweest, als b.v. Zuid-Afrika en zelfs India. Ook in bepaalde delen van de USA - vooral het oosten en het verre westen - treffen wij eveneens dergelijke als kerk werkzame groepen op spiritistische basis aan.

In Nederland is de eerste aanloop van het werkelijke spiritisme eerst tussen 1870 en 1880 op gang gekomen. Er ontstonden vele afzonderlijke verenigingen die ten doel hadden contact te maken met de "doden", degenen die waren overgegaan. Als snel kwam het tussen vele van die groepen tot een hechtere samenwerking, die ten gevolge had, dat de denkwijze meer geformaliseerd werd en zelfs een soort eigen geloofsbelijdenis een rol ging spelen.

Er zijn nog steeds groepen te vinden, waar men in elke bijeenkomst die geloofsregels voorleest. En zij zijn niet altijd willekeurig geformuleerd. De regels b.v. dat men na het op aarde volbrachte leven zal overgaan naar een nieuwe vorm van leven, waarin men aankomt zoals men op aarde is geweest. Een wat algemene stelling, die toch altijd weer tenminste heel dicht bij de waarheid blijkt te liggen.

Er worden steeds meer "lessen ontvangen". Waarbij men vaak over het hoofd ziet dat de kwaliteit en inhoud van dergelijke lessen zeer sterk afhankelijk zijn van de persoonlijkheden en mogelijkheden die toevallig op een bijeenkomst aanwezig zijn.

Realiseer u, hoe verscheiden de verschillende fenomenen waren die men in bijeenkomsten probeerde te demonstreren en hoe verscheiden ook de intenties en denkwereld van de aanwezigen gemeenlijk waren en het zal u duidelijk zijn, dat dergelijke groepen maar heel zelden kunnen beschikken over een "vaste geestelijke leider" die alles vanuit de sferen geheel beheerst en regelen kan en wel zo, dat er een compleet programma ontstaat.

Juist door de moeilijkheden die als gevolg hiervan niet uit konden blijven heeft men gemeend beter te doen uit te gaan van een geloof dat tenminste een maatstaf gaf om de verschillende uitingen te beoordelen. Weer anderen specialiseerden zich voornamelijk op het onderzoeken van de verschillende fenomenen en het pogen daarvoor enige verklaring te vinden.

Deze situatie was voor bepaalde entiteiten in de stof zo goed als voor groepen mensen op aarde minder aanvaardbaar. Het gevolg was dat er verschillende kleinere groepen ontstonden die zich voornamelijk groepeerden rond één, in enkele gevallen twee mediums. Voor de geest lag daarmee de zaak opeens anders: Wanneer je werkt met een enkel medium is het veel gemakkelijker een soort programma te bepalen en is vanuit de geest een samenwerken tussen verschillende entiteiten op vaste basis bereikbaar.

De groepen bestaan in het begin voornamelijk uit een beperkt aantal personen die steeds weer op alle bijeenkomsten aanwezig zijn. Zo wordt een eenheid van werken mogelijk die ook op aarde kan voeren tot het vormen van een vaste - en meestal in het begin voornamelijk besloten - vereniging.

Er bestaan op het ogenblik nogal wat van dergelijke groepen in verschillende omvang. Zij werken gemeenlijk nu ook altans deels meer openbaar. U kunt hen vergelijken met de opzet van de O.D.V. Daarom kan ik voor deze fase terugvallen op hetgeen wij hedaan hebben in Nederland.

Wij hebben hier altijd gewerkt met een enkel medium. Er is slechts een enkele uitzondering, die slechts enige jaren duurde. Wij werkten toen afwisselen en in gelijke bijeenkomsten met twee mediums.

Al snel bleek ons, dat je met twee mediums minder rustig en gestaag kunt werken: er ontstaan kleine geschillen die al snel tot grote problemen uitgroeien. Ook competentiegeschillen komen tussen de mediums dan snel voor, want een medium is uiteindelijk een wat onevenwichtig mens - ongeacht alle schijn van het tegendeel in uiterlijkheden.

Op deze manier zijn groepen ontstaan die een bepaalde denkwijze, leefwijze danwel beiden, propageren onder leiding van de geest. Zij staan enigszins in tegenstelling tot de door mensen opgezette organisaties, waar menselijke regels en inzichten de boventoon voeren en in veel mindere mate sprake kan zijn van een directe leiding of tenminste konstante begeleiding door de geest.

In deze tweede soort groepen loopt het aanbod gemeenlijk van groen tot rijp, maar men biedt daarnaast gemeenlijk trainingsbijeenkomsten die lopen van eenvoudige experimenten tot het verder ontwikkelen van zaken als trance, helderziendheid, automatisch schrift, tekenen enz. Daarnaast komen ook aspecten als psychometrie, magnetiseren, wichelroede gebruik, pendelen enz. hier gemeenlijk wel aan bod.

Het programma bij dergelijke groepen wordt aangevuld met lezingen die mensen voor mensen houden en wel voornamelijk over filosofische, mystieke of spiritistische onderwerpen. De een komt ver ellen over de betekenis van de tarot, de volgende leidt de mensen in in de astrologie en een derde spreekt over b.v. kruidkunde, haar betekenis en nut. Alles komt aan bod.

Maar daarmee heb ik niet alleen inhouden opgesomd, maar ook een verschil omschreven. Wanneer je diversiteit nastreeft zal hierdoor een mogelijke eenheid van denken en werken aanmerkelijk beperken.

Ga je echter uit van een zo groot mogelijke eenheid van denken en werkwijze dan kun je binnen een bepaald kader nog wel veel variatie proberen te bieden, maar blijf je gebonden aan de geestelijk gestelde regels.

Op uw verzoek moet ik nu de verhouding duidelijk maken tussen een dergelijke geheel uit de geest geleide groep en een normale spiritistische vereniging. Vanuit ons standpunt kun je het verschil omschrijven als een soort monsterkaart van mogelijkheden, zoals die gemeenlijk door de spiritistische vereniging voor en in overleg met de leden tot standkomt en een eenheid die de groep rond een enkel medium en staande onder geestelijke leiding biedt. De laatste groep vertegenwoordigt slechts één enkel aspect in het spiritische geheel, maar dan gemeenlijk wel met een volledige uitwerking, ingedeeld in verschillende graden en toch een aantal verschillende mogelijkheden biedende.

Het is duidelijk dat de mensen van de verschillende groepen en verenigingen elkander nog wel eens wat scheel zullen bezien. Het is voor spiritistische verenigingen niet leuk wanneer er leden weglopen omdat er elders een "zo goed medium" werkzaam is. Zoals meig medium in het gemeenlijk nogal ontwikkelde gevoel van eigenwaarde zich gekwetst voelt door de niet altijd even vleeiende oordelen van de leden van verenigingen die hun medeleden adviseren daar maar niet heen te gaan.

Toch zijn dit alles alleen uiterlijkheden en op zich niet beslissend of zelfs van groot belang. De kern van de zaak ligt heel anders dan de meeste mensen zich voor kunnen stellen: geestelijk ligt de nadruk niet op verenigings of uitingsvorm. Het gaat eerder om een terkeren van de mens naar een oude wetenschap, een vorm van weten die in de mensheid praktisch verankerd ligt en die helaas door allerhande menselijke ontwikkelingen, omstandigheden en machtsverhoudingen een lange tijd zoveel mogelijk werd ondersrukt.

In de mens leeft een geest. Deze geest moet in staat zijn op enigerlei wijze contact te krijgen met haar eigen wereld en sfeer. Kan dit niet geschieden op een zuiver geestelijk niveau - dit blijkt op het ogenblik voor de meeste mensen nog zeer moeilijk of zelfs onmogelijk - dan is het toch wel mogelijk een ontwikkeling in deze richting na te streven en soms zelfs het doel te bereiken wanneer je maar stoffelijk, mentaal en ook emotioneel op de mensen inwerkende, de remmingen teniet probeert te doen en de mens zelfs een andere, meer harmonische inhoud en stemming probeert te geven.

Daarbij komt het er niet zozeer opaan wie dit toevallig doet of welke groep daarin beter is. Het gaat om de ontwikkeling zelve. Al is het natuurlijk menselijk en zelfs voor sommige geesten wel aangenaam om, wanneer zij tot een bepaalde groep behoren, te kunnen zeggen: Wij zijn de grootsten, wij zijn de oudsten of zelfs: wij zijn de besten.

Ons in de geest gaat het er voornamelijk om dat alle mensen, zoveel mogelijk op hun eigen niveau en in overeenstemming met de eigen persoonlijkheidsinhouden, gekonfronteerd worden met het paranormale en, vandaaruit, met het bestaan van geestelijke krachten en invloeden.

Een geloven in de overgeganen is in dit verband niet eens zo heel belangrijk. Het is in de leringen in feite een bijkomstigheid, die voor de personen die verder komen als vanzelf de enige logische oplossing zal worden voor al hetgeen zijzelf dan gaan doen en beleven.

Het gaat echter niet om macht, gezag, aanzien. Het gaat er om dat in de mensen bepaalde dormante kwaliteiten weer wakker worden geroepen. Misschien moet je het in vaktermen vertalen en zeggen dat het gaat om het activeren van de hogere chakras.

Maar hoe je het ook wilt noemen, men wil de mens wakker maken ~~h~~ nieuwe wegen en mogelijkheden doen beseffen in de hoop dat zijn gebondenheid aan de materie daardoor afneemt en gelijktijdig zijn besef van persoonlijkheid en zuiver persoonlijke waarden en waarheden wordt vergroot.

Daarnaast is het in onze ogen ook belangrijk dat je de mens los kunt maken van alle konditionerings die er in de wereld een rol spelen. Waarbij ik moet toegeven dat niet alle spiritistische en spirituaalistische groepen, zelfs niet de rond een bepaald medium werkende groepen dit alles erg duidelijk maken.

Er zijn veel zelfs groepen die op ~~enigerlei~~ wijze dwingend en konditionerend proberen in de werken. Maar zelfs dan zijn het altijd nog beperkende konditionerings tendenzen die niet geheel proberen in te grijpen in en invloed te hebben op het gehele leven van de mens.

Wanneer ik een vergelijk mag maken zou ik stellen: er zijn nogal wat besloten en exclusieve clubs in Nederland die werken voor een zeer beperkt aantal mensen. Er zijn echter ook groepen en verenigingen die je eerder als een soort instelling kunt bekijken, zoals de ANWB, die algemeen wielrijdersbond die voor werkt ten nutte van automobilisten.

Wanneer je het spiritisme in zijn beste vorm ontmoet is het in feite zoiets als die ANWB: een dienstverlenend bedrijf. Zelfs wij houden ons met dergelijke diensten bezig, zij het niet middels ons medium: je moet nu eenmaal de mensen soms inspireren, soms op het juiste ogenblik wat troost of kraacht geven. Verder beschouwen wij zoals vele andere geesten het ons een taak en plicht om allen die overgaan op te vangen en eventueel ook af te halen en te vergezellen tot zij op eigen benen kunnen staan.

Of je dergelijke dingen nu doet namens Jansen of namens Pietersen lijkt mij van minder belang. Zolang het maar gebeurt en men daarbij maar uitgaat van de lichtende kracht, van de lichtende werkelijkheid en de geestelijke werelden.

Daarom kunnen wij nooit werkelijke vijanden zijn van andere groepen. Mensen zijn anders. Die doen nog wel eens kiferig en roepen dan: ik ben het niet eens met bepaalde dingen in jullie vereniging en dus begin ik nu voor mijzelf en wil ik met jullie niets meer te maken hebben. Waarop men mogelijk nog alles doet om bepaalde mediums e.d. ook "mee" te krijgen.

Maar dat is mensenwerk. Geestelijk zijn de verschillen van minder belang. Het gaat er om om in het werk dat je wilt doen ondanks alles en zelfs ondanks bepaalde tegenstellingen toch een grote mate van eenheid in werken en streven met de anderen te blijven gevoelen.

Wij in de orde hebben voor een bepaalde aanpak gekozen. Wij proberen alles zover mogelijk enigszins logisch en redelijk te benaderen. Zoals wij steeds weer proberen een beroep te doen op het menselijke vermogen tot denken en toch gelijktijdig daarin zoveel mystieke waarden te leggen dat de mens in zijn beleven en denken net dat ene stapje verder gaat dan alleen redelijk denken en logica aanvaardbaar zouden maken. Wij hopen dat de mens daardoor tot bepaalde belevingen en ervaringen komt en als het even kan in zich bepaalde kwaliteiten gaan ontwikkelen.

Er zijn andere groepen die zich in veel grotere mate bepalen tot religieus denken. Bij hen is het de emotionaliteit plus vaak een beroep op grote hoeveelheden overgeleverd dogmatisme wat de basis moet vormen voor een toch vrijer worden altans in bepaalde gebieden en opzichten van de mensen.

De grootste vijand van alle werkelijke menselijke ontwikkeling is het handhaven van scherpe tegenstellingen, zo van: ik naar de hemel, maar jullie naar de hel. Een houding die doet of er in het bestaan niets anders te vinden is dan uitersten. De eerste uitvinder van die houding zal waarschijnlijk een soort religieuze Joop den Uyl zijn geweest die meende: het gaat ons niet zo goed, dus beginnen wij

met polarisatie en onredelijkheid om ons gelijk toch door te zetten.

Wanneer je ziet dat het spiritisme eigenlijk een ieder de kans geeft om zichzelf te blijven en niet steeds weer probeert om op geloofsgronden delen van de wereld te verwerpen en denkwijzen nrvijheden te ondergraven, maar wel altijd weer tracht je langs emotionele of rationele weg tot een andere benadering van het bestaan te brengen dan hebben wij daarmee in de mensheid een zeer belangrijke ontwikkelingsfactor verkegen die in de komende tijden van groot belang kan zijn.

Het is natuurlijk aardig wanneer u goed voorgelicht bent. Maar op aarde betekent goed voorgelicht zijn maar al te vaak, dat men ook zeer eenzijdig is voorgelicht. De orde daarentegen heeft b.v. vele malen geprobeer u op economisch, politiek en ander gebied enige onpartijdige voorlichting te geven door te zeggen: zo staan de zaken en op deze en op gene wijze zou men verder kunnen gaan met deze en gene gevolgen.

Er zijn vele spiritistische en zelfs ook spiritualistische groepen die op deze wijze voor u proberen te werken. Steeds weer komen wij dan ook onderling overeen de mens voor te lichten en niet alleen in tegenstellingen, maar in overzichten te doen denken.

Daarbij houden de meesten zich bovendien aan de regel, dat de mens op grond van de gegeven inzichten in staat moet worden gesteld, zijn eigen oordeel te vormen, zijn eigen meningen te bepalen en de nodige krachten te ontwikkelen om na een gemaakte keuze ook iets v oor zich en de gehele wereld te bereiken.

U zult bij enig nadenken toe moeten geven, dat dit een fase is, niet een totale ontwikkeling. Daarmede wordt ook duidelijk dat de vele groepen die met geesten of de geest proberen te werken juist nu van onvoorstelbaar groot belang kunnen zijn.

De kerken zijn immers nog steeds veel te bang voor een aantasting van hun macht en gezag. Zij schipperen met alle menselijke systemen en denkwijzen en weren gelijktijdig alle geestelijke invloed en zover hen dit mogelijk is omdat het voor hen ondenkbaar zou zijn dat de uitspraken van de een of andere geest evenveel gezag en macht zouden kunnen hebben als nu die van een pastoor of dominé.

Overigens is dit voor ons begrijpelijk: deze mensen zitten nu eenmaal vast binnen een zuiver hierarchische opzet, hebben een vaak wat benepen kijk op een " religieuze werkelijkheid" die alles behalve de feiten dekt. Door nun instelling en behoefte aan een " uitverkoren zijn" zullen zij vaak zelfs niet in staat blijken de feiten in de wereld rond hen geheel te beseffen zoals die zijn.

Ook die mensen zullen eens terug moeten keren tot een grotere werkelijkheid. Ook zij zullen eens afstand moeten doen van de heerlijke waan dat zij zalig zullen worden en de meesten anderen alleen maar de verdoemenis wacht.

Neem mij niet kwalijk, maar heel wat van die mensen die zich uitverkoren achten beschouwen de rest van de mensheid alleen maar als een hoop geestelijk brandhout, dat later zal worden opgestookt opdat er voor hen in de hemel een aangename temperatuur zal heersen.

Juist dit zijn zaken die voor ons niet bepaald aanvaardbaar zijn. Want een ieder die op aarde geleefd heeft- zoals u ook zelf eens zult ervaren - gaat over en zal dan moeten leven met datgene wat hij of zij tot stand heeft gebracht, met datgene wat men van zichzelf heeft gemaakt.

Dat daarbij nog meer tepas komt, zoals reïncarnatie, die nu eenmaal een feit is - wat wij niet vertoemen- wordt vaak verzwegen door groepen die stellen: de mensen hebben zo weinig zin om, wanneer

zij hopen zomerland of de hemel eens te bereiken, reeds nu te horen dat zij te enigerlei tijd op herhalingsoefeningen moeten.

Men houd in alle groepen wel degelijk rekening met bepaalde menselijke vooroordelen, vermijdt in vele groepen ook strijdpunten waar dit maar mogelijk is. Toch zal elke groep, rond een enkel medium, als vereniging of hoe dan ook, waarin de geest waarlijk werkzaam is alles doen om te voorkomen dat de mensen in een te eenzijdig denkspoor belanden.

De kern van de zaak is en blijft het bewust maken van de mens, het scheppen van een grotere denkvrijheid, het geven van een juister begrip omtrent het doel en de zin van het stoffelijke leven met al zijn verschijnselen.

Daarom is een werkelijke ruzie tussen de verschillende groepen ook niet mogelijk, ook al benadert men de werkelijkheid soms langs andere wegen. De werkelijke strijdpunten ontstaan in feite altijd weer op stoffelijk gebied, waar mensen om hun eigen groep hoog te kunnen houden maar al te vaak de waarde en betekenis proberen aan te tasten van de geesten, inspiratoren e.d. die in andere groepen aan het woord plegen te komen.

Wij allen uit de geest werken echter, allen op hun eigen wijze, naar één en hetzelfde punt toe: het ogenblik waarop de mens gaat beseffen dat zijn stoffelijk leven alleen maar een fase is in zijn werkelijke bestaan en niet het albeslissende.

Het gaat er om de mensen ook bij te brengen, dat je a.h.w. de eeuwigheid voor je hebt en zo uiteindelijk zeker zult bereiken, maar dat je om redelijk gelukkig te kunnen bestaan in staat moet zijn elk ogenblik van dit bestaan je tegenover jezelf te verantwoorden.

Het gaat er bij ons niet om een ieder duidelijk te maken dat er in het huis des vaders vele woningen zijn. Wij weten dat heus wel en u zult het nog wel ontdekken. Ons gaat het er altijd weer om de mensen duidelijk te maken dat hetgeen men nu is en wordt mede bepaald zal zijn voor alles, wat men in een hiernamaals zal beleven. Zoals wij in vele groepen ook steeds weer nadrukkelijk verkondigen dat je alles wat je meent te zijn en tot stand gebracht meent te hebben eerst zult moeten leren aanvaarden zoals het werkelijk is voor je geestelijk verder kunt gaan.

Steeds weer roept men u uit de geest toe: mens, leer jezelf kennen. Probeer een klein beetje te begrijpen van hetgeen je werkelijk bent. Zie jezelf als deel van een eenheid en een werkelijkheid, maar begrijp ook dat je ondanks dit aansprakelijk blijft tegenover je zelf en je innerlijk besef voor al datgene wat je nalaat of tot stand brengt.

Want alleen op deze wijze kan de mens langzaam maar zeker uit de verketteringsdrang loskomen die op het ogenblik naar het schijnt bijna uw gehele wereld beheerst. De ene mens is een kapitalist en de andere een kommunist en dus deugen zij vanuit elkanders standpunt niet? Dwaasheid. Zij zijn beiden mensen. Zij hebben beiden echt wel ergens dezelfde verlangens, de zelfde mogelijkheid iets tot stand te brengen. Dat is belangrijker dan alle al dan niet kunstmatig geschapen verschillen. Moeten mensen elkander gaan vernietigen alleen maar omdat zij hetzelfde wat er in hen allen leeft op een verschillende wijze uitdrukken?

Waarom zou er b.v. een oorlog moeten heersen tussen islam, christenen en boedisten? Waarom moet men alleen omdat men dezelfde waarheid op een andere wijze benadert een minachtende verwerping van elkander uiten? Zijn niet allen uiteindelijk gericht op God? Dus op het werkelijke en lichtende doel van alle leven?

De verhalen die men daaromheen vertelt zijn toch niet zo al-
belangrijk? Wanneer de mens maar leert met die innerlijke waarheid, met
die krachten te leven en uit die krachten te leven.

Dit nu is het wat het spiritisme en ook wij vanaf zeg maar
1910 in Nederland tot stand hebben proberen te brengen. Daarbij zijn
natuurlijk vele fouten gemaakt. Op aarde zijn er vele verschillende
groepen tot stand gekomen, er zijn verenigingen ontstaan, er zijn zelfs
in eigen uitverkiezing gelovende groepen gekomen en esoterische lo-
ges - alles op basis van het spiritisme. Maar dit zijn alleen de mense-
lijk-stoffelijke uitingsvormen van een enkele waarheid, een enkele
taak.

De mensen kennen vele geestelijke wegen die zij elk voor zich
en met uitsluiting van andere proberen te bewandelen. Maar de kern
is en blijft dezelfde. Indien ik het vanuit ons standpunt even
mag formuleren - anderen gebruiken vaak een gewijzigde formulering -
dan zou ik willen zeggen:

Wij allen leven uit een kracht, die wij God noemen. Wij allen
zijn deel van één geheel dat wij mensheid noemen. Wij allen behoren
tot één werkelijkheid die geen tijd kent.

Wij allen leven in de tijd slechts facet na facet van ons
eigen leven. Eerst wanneer alle facetten dsamengevoegd worden en wij
geleerd hebben bewust als het geheel van ons werkelijk ik te leven
zal de werkelijke mensheid voor ons kunnen bestaan. Dan eerst zullen
wij werkelijk vrij zijn van allerhande in wezen onbelangrijke gebonden-
heden en daarvoor in de plaats de werkelijke en menselijke verbindtenis
tussen mens en mens, mens én geest, mens en God gaan beleven.

Dit voor te bereiden, dit tot stand helpen komen doen wij
allen die vanuit de geest werken. Maar wanneer je een zo groot doel
nastreeft kun je wel verschillende methoden gebruiken. Alleen heeft
het dan geen zin nog te vechten over kleinzieligheden.

Heeft het dan zelfs nog zin te vechten over de vraag of er
nu werkelijk een ingwijde of iemand van venus doorkomt of dat het
uiteindelijk gewoon een geest is of mogelijk een fantasiefiguur?

Heeft het dan nog zin te strijden over de vraag of er hier nu
hogere en daar lagere geesten doorkomen? Het gaat om de waarheid en
om niets anders. Elke groep die, op welke wijze dan ook en hoe dan ook
de grote waarheid dient, elke groep die probeert - zelfs wanneer het
alleen bij een pogen blijft - de mensheid te helpen iets meer te besef-
fen van haar aandeel in het tijdloze bestaan, van haar werkelijke
verbondenheid met alle mensheid en alle krachten die de mensheid
in stand houden, kan niet anders zijn dan onze vriend, kan niet anders
zijndan een medestander.

De verschillen die er ongetwijfeld zijn tellen dan niet meer,
dan mag de een psalmen zingen en de andere beginnen met grappen. Dat
is alleen een kwestie van benadering. Het gaat om de innerlijke bete-
kenis. Het gaat om uw innerlijk, om ons allen.

In ons, in U leeft een werkelijke persoonlijkheid, een ik
dat behoort tot de eeuwigheid en, eenmaal tot stand gekomen, een
onveranderlijke waarde is geworden. Wat u als ik beleeft, wat wij
tijdelijk als ik beschouwen, is alleen maar een uitvloeisel van dit
werkelijke bestaan.

U bent een wezen dat niet aan één lichaam en aan één wereld
gebonden is. Dat deel van uw besef dat werkelijk ik is kan leven in
vele verschillende werelden en bewustzijn op vele verschillende vlakken
van bestaan. Die waarheid erkennen, de verantwoordelijkheden leren
kennen die voortvloeien uit het deel zijn van het eeuwig Ene is in ons
werken het enig belangrijke. Al het andere blijft spel.

Nu ja, mensen maken graag heel grote verhalen over dingen die in feite maar klein van betekenis zijn. U hebt zelfs tijdschriften met een heel grote oplage die alleen uit dergelijke overdrijvingen hun leesstof plegen te putten.

Goed, wanneer u van privé houdt, van story en al die anderen - ik ken niet alle titels - dan zult u ook graag zeggen dat er toch nog heel wat strijdpunten zijn in de spiritistische wereld. U hebt dan wel enigszins gelijk, want geschillen zijn er. Alleen zijn zij niet belangrijk. Want zij betekenen eerder menselijk onbegrip en onvermogen tot erkennen van de waarde van anderen dan een werkelijke splitsing, een werkelijke verwijdering van een deel van deze wereld van het doel dat wij allen nog steeds nastreven.

Ik hoop dat ik hiermede iets heb kunnen zeggen over spiritistische groepen en organisaties dat voor u van belang is. Kies rustig voor die groepen waarin u zich thuis gevoelt. Volgt rustig alle groepen of zelfs estoerische groepen en bewegingen die u kunnen helpen om in u zelf een juister begrip en grotere eenheid te verkrijgen. Niemand zal u daarvan ooit een verwijt kunnen maken.

Maar één ding: een waarschuwing die mogelijk mede voortkomt uit de karakteristiek van deze odv. en enkele met haar verwante bewegingen elders:

Laat u uw vrijheid van denken nooit ontnemen. U moet zelf leven. De ware regels van het juiste leven liggen in uzelf. De ware kracht van het leven kan u door niemand gegeven worden, want zij berust in uzelf en maakt deel uit van uw wezen.

Leer dan jezelf te zijn. Leer de waarheid van je eigen wezen uit alle waan los te maken opdat je altans in je eigen bewustzijn de evenwichtigheid en perfectie kunt benaderen waardoor je de perfecte echo wordt van de volledige persoonlijkheid die je buiten de tijd reeds bent.

Hebt U commentaar?

x Er zijn vele spiritistische groepen die ook op de persoonlijke vragen van de mensen ingaan. Iets wat de odv beslist niet doet. Toch zie je dat deze groepen de mensen vaak beter kunnen helpen dan de psychologen

- Absoluut waar. Hier is sprake van een keuze voor een bepaalde wijze van werken. Zij betekent niet dat je deze meer persoonlijke benadering en hulp zoals anderen die geven afwijst. Wel betekent het dat onze groep heeft gekozen voor een afwijkende benadering, die men zelf de meest juiste acht.

Wanneer er verder geen mogelijkheid zou bestaan voor de mens om een dergelijke meer persoonlijke hulp en steun te verkrijgen zouden wij dit er wel bij moeten doen. Wij hebben overigens een tijdlang geprobeerd deze hulp ook binnen de orde te verlenen, zij het buiten het kader van de openbaar gegeven lessen.

Het eindresultaat was dat het aantal mensen die wij werkelijk konden helpen zeer gering was, dat het aantal mensen die steeds weer tot ons kwamen om in feite hun eigen gewichtigheid te bevestigen steeds toenam. Het was deze ontwikkeling die ons deed instemmen met de beëindiging van een praxis die weinig nut had en voor het medium een grote belasting betekende, ook al werden hierdoor bepaalde leden teleurgesteld.

Wij hebben dus een keuze gedaan. Andere entiteiten of groepen kunnen hun keuze anders maken. Wij zijn echter overtuigd dat, wanneer je veel met persoonlijke kontakten en mededelingen werkt, je weliswaar vele eenvoudigen kunt helpen, maar anderen die in zekere zin voor de ontwikkelingen in de wereld belangrijker kunnen zijn hierdoor ook zoudt afstoten.

Wij hebben getracht een kader te vinden dat aantrekkelijk kan zijn voor iedereen die ook toch wel rationeel pleegt te denken. Wij hebben getracht een contact te vinden met de mensheid waarin een ieder in feite wel aan zijn trekken kan komen zolang men maar niet alleen en op zuiver persoonlijke basis contact of hulp zoekt.

Om echter toch aan deze nu eenmaal feitelijk bestaande behoeften tegemoet te komen wordt vanuit de orde in lezingen vaak een raad of antwoord op een persoonlijk probleem van aanwezigen verwerkt. Daarnaast wordt, buiten het kader van de bekende bijeenkomsten en mediale contacten om wel degelijk - en vaak zelfs in zeer hoge mate - steun, hulp, bijstand verleent aan degenen die de groep kent, die bij haar behoren.

Overigens wordt het behoren tot de groep niet bepaald vdoor het betalen van lidmaatschap of het bijwonen van vele lezingen. Zij berust eerder op het bezitten van een bepaalde mentaliteit en het bezitten of verkrijgen van een bepaalde geestelijke afstemming.

Wij helpen heus vaak mensen die ziek zijn. Wij helpen mensen die bedroefd zijn. Wij trachten mensen te helpen die met hun eigen stoffelijke zaken in de wat zijn gekomen. Wij doen ons best. Maar wij blijven uitgaan van het standpunt dat daar, waar zoveel op zuiver persoonlijke basis al aan mogelijkheden wordt geboden in andere spiritistische groepen, het beter is directe verbale hulp op stoffelijk niveau te vermijden en daardoor een grotere toegankelijkheid te scheppen ook voor de vele sceptici en cynici die wij misschien niet kunnen overtuigen van de waarheid van al dat wat wij brengen, maar die wij in eidegavl duidelijk kunnen maken dat niet alles in het spiritisme alleen maar simpelei, dwaasheid, zelfbedrog of sensatiezoekerij behoeft te zijn omdat er vaak veel meer achter schuilt.

Wat naar ik hoop u een voldoende antwoord is.

x Onverstaanbaar ... elding geven aan hen die zoeken om zichzelf op te werken...

- U hebt gelijk. Maar er zijn nu eenmaal verschillen. Hoeveel verschillende soorten van onderricht kent u in Nederland? Het zijn er inderdaad heel wat. Elk van die soorten gaat een bepaalde richting uit. De basis van dit alles ligt in het kleuteronderwijs en de lagere school.

Dezen zijn in klassen verdeeld en hebben de taak de mensen aan te trekken, op een verdere ontwikkeling voor te bereiden. De kleuterschool probeert een aangenaam verblijf te zijn waarin de kinderen al iets leren, maar bovenal iets leren over samenzijn en samenwerking.

De lagere school probeert noodzakelijke basiskennis over te dragen en gelijktijdig de leerlingen het nut van sociaal gedrag etc doen beleven. Eerst na deze fasen is er een mogelijkheid voor specialisatie en verdere ontwikkeling.

Ik zal niet zo brutaal zijn om aan te nemen, dat de odv met haar lessen al tot het middelbaar onderwijs is gaan behoren, maar ik geloof toch wel dat wij reeds behoren tot de hogere klassen van de lagere school.

Wat betekent dat wij trachten steeds weer iets verder te gaan dan een zuiver persoonlijke benadering en zo voor degenen die verder willen gaan meer mogelijkheden te scheppen. Je kunt als geestelijke groep niet alles tegelijk zijn. Dat is bij onze wijze en mogelijkheid vanwerken op aarde niet doenlijk. Je moet dus kiezen.

Gezien de grote hoeveelheid mogelijkheden om deel te hebben aan meer persoonlijke benaderingen die voor een ieder die daarnaar zoekt op aarde te vinden zijn meenden wij dat het ook erg belangrijk is

een mogelijkheid tot verdere te scheppen voor hen die op het punt zijn over deze voortdurende hulpbehoefendheid heen te groeien.

Wij proberen daarom vooral datgene te geven wat de mensen kan helpen zichzelf beter te kennen, hun eigen zowel als de geestelijke wereld beter te begrijpen en gelijktijdig hun denken zover te scholen dat zij ook zonder gebonden te zijn binnen vaste en dogmatische disciplinen een geestelijk ontwaken kunnen bereiken, zelfs nog tijdens hun leven in de stof.

Dit is het doel dat wij ons hebben gesteld. Wetende dat onze mogelijkheden beperkt zijn, hebben wij ons een beperkt doel gekozen. Wat niet wegneemt dat wij een groot respect hebben voor al die anderen die het eenvoudiger werk kunnen en willen doen. - van het leiden vaneen reddingsseance tot het mededelen aan mevrouw Y dat de heer X veilig in het hiernamaals is aangekomen en het goed maakt, maar nog niet zelf door kan komen, dus de volgende boodschap heeft doorgegeven.

Want ook deze dingen zijn zinvol. Maar een ieder, mens of geest, zal moeten kiezen voor datgene wat hij zelf meent het beste te kunnen doen. Waarmede ik overigens niet wil zeggen dat wij steeds weer een fenomenale prestatie leveren.

Wij maken nog heel wat fouten, geestelijk, psychologisch zowel als andere. Maar wij doen in ieder geval hetgeen wij het beste menen te kunnen doen, echter wel in aansluiting op en in overeenstemming met al die andere werkwijzen die op aarde de naam spiritisme of spiritualisme plegen te dragen.

Vergeef mij dat ik het zo formuleer. Maar te veel mensen zijn geneigd te stellen dat zo iets uit de geest komt het ook maar meteen alomvattend en perfect zal moeten zijn. Men houdt geen rekening met mogelijke beperkingen enz.

Je hebt te maken met een medium. De mogelijkheden van een medium zijn niet altijd en op elk ogenblik precies gelijk. Je hebt daarnaast te maken met stoffelijke omstandigheden, die remmend of bevorderlijk kunnen zijn, zoals lichtelectriciteit en klimaat.

Zelfs degenen die in een bijeenkomst, in een zaal, aanwezig zijn beperken onze mogelijkheden soms, bieden in andere gevallen juist de voorwaarden voor een bijna perfecte uiting.

Het publiek maakt op avonden als deze deel uit van het geheel. De samenstelling zal zeer sterk fluctueren. Maar je moet altijd wel trachten op het gemiddelde te bereiken en zo zoveel mogelijk van de aanwezigen aan te spreken. Alleen dan kun je iedereen iets geven, zelfs indien dit soms betekent dat je de hoogst ontwikkelde iets te weinig geeft en de laagsten vaak meer emoties moet overdragen omdat zij voor rationele argumenten niet voldoende vatbaar zijn.

Ons werken op aarde is altijd afhankelijk van de mogelijkheden en omstandigheden die wij aantreffen. Dit geldt zeker voor elke geest die middels een medium werkt, of dit nu een zeer lichte inspiratieve ingreep betekent, een oversluiting danwel een algehele inbeslagname.

Om het werken vanuit de geest is en blijft altijd een werken met de middelen die voor handen zijn. Wat betekent dat je altijd weer, zelfs wanneer de omstandigheden niet gunstig zijn, toch de goede resultaten moet nastreven. Het betekent vaak een je onderwerpen aan een regelmaat die stoffelijk meer aanvaardbaar of zelfs vereist is terwijl je zelf wel weet dat je op andere ogenblikken een betere prestatie zou kunnen leveren.

Je dient steeds weer te kiezen voor een benadering waarin de mens zoveel mogelijk deel zal kunnen hebben terwijl je zelf, ongeacht de omstandigheden, niet beneden een bepaalde norm komt.

Dit kost veel inspanningen, maar betekent dat je een gemiddelde kunt handhaven dat gezien het gekozen doel redelijk goed blijft.

Mogelijk bent u een van hen die menen dat een geest ergens een medium ziet, neerdaalt dan dan begint de goddelijke waarheid uit te raken, Maar geloof mij: er zijn heel wat waarheden die wij wel kennen maar in aardse termen niet eens weer kunnen geven, waarover wij zelfs niets kunnen zeggen. Zou je proberen daaraan toch enigszins uitdrukking te geven dan is het gevaar veel te groot dat je verkeerd zou worden begrepen of zelfs dat een beperkt begrip daarvan tot ongelukken aanleiding zou kunnen zijn.

De geest heeft te maken met steeds weer wat andere omstandigheden, met steeds weer wat andere mentaliteit bij de toehoorders. Wil je werkelijk iets bereiken dan zul je met dit alles rekening moeten houden. Om maar niet te spreken over je eigen beweegredenen voor het werk, de groep waaruit je pleegt te werken etc.

Zo ontstaat er een variabel kader, waar je binnen moet blijven. Misschien zijn er onder u die zich afvragen of het dan wel nodig is zo nu en dan de clown te spelen - er zijn onder ons enkele die daarin een bedreven zijn zoals u kunt weten.

Vaak is ook dit noodzakelijk. Want het is nu eenmaal vaak mogelijk in iets wat een werkelijke clownerie lijkt dingen te zeggen waarom men wel lacht, maar waarover men nadenkt en die men juist dan niet zo snel zal vergeten.

Voor ons geldt: help de mensen in hun eigen denken en indien het maar even kan ook in hun geheel eigen ontwikkeling bepaalde zaken beter te beseffen. Laat hen dan op hun eigen wijze met dit verkeegen besef verder uitgroeien tot hetgeen zij willen en uiteindelijk misschien zelfs moeten zijn.

Wat overigens ook niet inhoudt dat wij a-religieus of zelfs anti-religieus zijn. Want wij beseffen, zoals een vriend van mij het eens heeft uitgedrukt, een kreupele zijn krukken te ontnemen voor hij op eigen benen kan staan, is wreed en dwaas.

Is mediumschap een gave of kan het geleerd worden?

Mediumschap is in zekere zin nu nog een gave die berust op bepaalde psychische factoren, waarbij een wankel psychisch evenwicht een rol speelt dat toch steeds weer gestabiliseerd kan worden. Dit maakt het gemakkelijker voor ons iemand te bereiken en zo nodig over te nemen. Wat geldt voor trancemediumschap, maar ook voor bepaalde vormen van helderziendheid en helderhoorndheid.

Elke mens draagt in zich echter een geest en is dus, ook in zijn stoffelijk bestaan, min of meer gevoelig voor indrukken die vanuit de geest voortkomen. Kan een openheid bereikt worden waarbij men niet alleen inwerkingen van eigen geest opneemt, maar ook de inwerking van andere geesten min of meer bewust kan ontvangen en verwerken dan is ook dit in uw termen een vorm van mediumschap.

Helaas bestaat bij zeer vele mensen juist op dit punt een grote weerstand, bepaald door o.m. de psychologische druk vanuit de omgeving. Angst b.v. om belachelijk te zijn, om dingen te zeggen zonder meteen te weten wat men zeggen zal. Men vreest later op hetgeen men tot uiting brengt aangesproken te worden. enz. enz.

Vooraf vreest men af te wijken van het beeld dat men in de wereld van zich hoopt te handhaven. Gevaren die overigens maar beperkt bestaan en voornamelijk tot uiting komen in het begin wanneer men mogelijk zonder voldoende hulp en controle experimenteert. Maar de meeste mensen bezitten mediamieke gaven, ofschoon zij alle daaruit voortkomende indrukken plegen af te weren.

Inspiratieve inwerkingen worden afgewezen tenzij zij kunnen worden ingepast in het kader van eigen normale denken, en in dat geval worden zij veelal beschouwd als een geheel eigen prestatie. Danaarvaardt men wel het resultaat, maar de bron wordt terzijde geschoven. Wat u wel voldoende zal zijn. Niet? (onverstaanbare vraag)

Laat mij het dan zo zeggen: iemand sprak tot de heiden: bekeer u tot het christendom. "Geloof in Hem en heb uw naaste lief. Dat is het eerste." Zijn buurvrouw was het echter niet geheel eens met de pvatting die de heiden bleek te hebben van een "heb uw naaste lief". Maar vele christenen zagen wel iets in deze vreemde interpretatie van dit gebod.

Inspiraties worden ook wel eens zo verkeerd opgevat. Maar wij doen op elk gebied ons best, ook met inspireren en elk ander gebied waarop wij gezien de bestaande samenwerking en de plannen van de witte broederschap iets kunnen bereiken.

Heeft elke mens een geleider die hem kan inspireren...

Nodig heb je die niet. Je hebt jezelf. Je bent zelf heel van alle denkbare werelden en sferen, tot de hoogste toe. Je kunt dan ook deel hebben aan alle bewustzijn dat tot deze verschillende werelden en toestanden behoort.

Het komt echter vaak voor dat een mens een geest als geleider of helper naast zich zal vinden. Dit is niet slechts één persoon, al komt dit wel eens voor. Meestal gaat het om een aantal verschillende entiteiten die enige tijd hun hulp bieden.

Zeker, om verder te komen heb je hulp nodig. Maar deze hulp zal je gegeven worden door iedereen die met je wezen in harmonie is of, anders gezegd, op geestelijk niveau een harmonische vertoont met je eigen geestelijk streven en werkelijk willen.

Wanneer het noodzakelijk is kun je daarom soms door honderde of duizende persoonlijkheden gelijktijdig worden bijgestaan. Wie zich echter bewust probeert te binden aan een enkele geleider leeft in groot gevaar zichzelf tot ondergeschikte of zelfs de slaaf van die andere persoonlijkheid te maken en daardoor zijn eigen ontwikkeling stop te zetten.

Besef echter dat je niet het leven van een ander kunt leven, dat je niet de ontwikkeling van een ander door kunt maken. Je kunt alleen zelf leven en je ontwikkelen vanuit de mogelijkheden die je reeds eigen zijn. Wat hopelijk voldoende is. (bekort)

Ik hoop duidelijk te zijn. Dit is niet denigrerend bedoeld. Zolang u steun uit de geest meent te ervaren en hierdoor innerlijk beter en rustiger meent te worden, aanvaardt het en zeg alleen maar dank je, zonder er namen of relaties aan te willen verbinden.

Zie dergelijke hulp nooit als een recht of blijvende binding. Wees er alleen maar blij mee zolang het er 's. Migestelijk is dit voor enkelen een wat pijnlijk punt. Maar het is goed dat de mens beseft dat hijzelf moet leven, dat hijzelf moet doen, dat hijzelf de uiteindelijke beslissingen moet nemen. Anderen kunnen je soms bijstaan, maar de beslissende factor ben en blijf je zelf.

Overweeg dus dit alles eens en overweeg in hoeverre dit kan straken met al die gevallen waar u tot nu toe meende dat u de leiding van een ander hebt gevolgd.

Geef dan toe dat u nog zo zeker niet bent van uw zaak, maar dat er voor u in ieder geval iets is, dat er iets voor u werkt soms. Vertrouw op uzelf en aanvaard de u geboden hulp zonder er van afhankelijk te willen worden.

Waarmede dit punt toereikend behandeld lijkt volgens mij.

Aanvaardt steun zolang je die van node hebt, probeer echter liever anderen te helpen. Daardoor wordt je eerder bewust en sterk.

En daarbij wil ik het dan laten. Vrienden, hartelijke dank voor uw aandacht en het volgens mij leuke onderwerp.

Goeden avond.

-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-

Goeden avond vrienden.

Het tweede gedeelte is voor ons altijd iets moeilijker, zeker wanneer daaraan geen vaststaand onderwerp vooraf is gegaan. Ik zou toch deze maal willen grijpen naar een ietwat meer mystiek en esoterisch denken en wil u spreken over de ziel, de geest en de vreemde relatie tussen deze beiden en de kosmos waarin u leeft.

Wij hebben een eigen formulering voor bepaalde begrippen, zoals u zult weten. De geest is het bewustzijn waardoor een bewuste persona ontstaat waarbij de kern hiervan wordt gevormd door een vande goddelijke kracht dat wij als ziel plegen aan te duiden.

Nu is de geest altijd bezig met het opdoen van ervaringen. Al wat je stoffelijk doet, al wat je in de geest doormaakt aan veranderingen wordt in de geest zelf vastgelegd.

Dit vormt langzaam maar zeker een soort patroon waarin de eigen structuur van de geest en vooral van de ziele tot uiting komt.

Wanneer je denkt aan de ziel zo is deze natuurlijk in feite een deel kracht zonder meer. Maar om de zaak te vereenvoudigen kun je toch wel zeggen:

Deze kracht heeft een eigen structuur, zoals b.v. een suikerm kristal een eigen structuur heeft, evenals een zoutkristal of zelfs een waterkristal.

Het is deze structuur van de ziel nu die bekleed wordt door de ervaringen van de geest.

Wanneer wij trachten, zeker zolang wij in de stof verkeren, terug te keren naar ons diepste innerlijk, zo zullen wij altijd gekonfronteerd worden met vreemde hiaten:

Er zijn dingen die voorstelbaar en meetbaar voor ons zijn, wij treffen innerlijke werelden aan die bijna perfect gelijken en dan, opeens, is er een leemte.

Ergens sluit het geheel niet meer aan. Wat betekent dat er dan op dit punt, juist hier, een gebrek aan ervaring bestaat. En wanneer wij werkelijk diep tot ons innerlijk zijn doorgedrongen zullen wij erkennen dat dit vooral een gebrek aan ervaringen en dus voorstellingsvermogen voor de geest betekent.

Wanneer die geest dit beseft zal zij een aanvulling begeren. Maar voor al wat zij leeft en is zal zij gelijktijdig krachten moeten putten uit haar kern, de ziel.

Nu is deze kracht niet in zich bepalend of gevormd volgens geestelijk kenbare normen, ook wanneer zij wel haar eigen structuur heeft.

Wil de geest nu iets doen wat niet past bij deze structuur van de ziel dan blijkt, dat het onmogelijk is: zij kan niet volbrengen, zij kan niet beseffen, zij kan niet omvatten. Het feitelijke voornemen of behoeven wordt dan vervangen door een ander, wat wel in overeenstemming is met de structuur van de ziel.

Het is duidelijk dat dit ook op het aardse leven zijn weerlag zal hebben.

Je kunt vele dingen doen, vele dingen denken en zeggen, maar altijd weer komt er ergens een hiaat.

Als mens loop je daar snel over heen, doet of iets logisch is terwijl hje zoudt kunnen weten dat dit niet zo is. Je beschouwt iets als volbracht terwijl je innerlijk zoudt moeten weten dat het zelfs nog niet ten halve gedaan werd.

Op deze wijze voorkome je dat je met grote leemten en hiaten komt te zitten in je stoffelijk bewustzijn. Maar geestelijk bestaan deze leegten wel. En dit betekent dat elke keer wanneer er - geestelijk bezien - een leemte is, de geest danwel moet proberen die leemte aan te vullen in overeenstemming met de structuur van de ziel danwel ondanks haar inhoud en voornemen gedwongen zal worden volgens die structuur van de ziel tot bepaalde ervaringen en belevingen te komen.

Hiermede is een punt bereikt dat, hoe goed geformuleerd dan ook, niet voor een ieder even aangenaam klinkt: wij zijn zeker in zeer grote mate vrij. Maar toch blijkt dat niet alle wegen voor ons begaan baar zijn, dat niet alle mogelijkheden die voorstelbaar zijn ook voor ons bestaan.

Wij zijn gebonden aan de inhoud van ons wezen, zoals deze reeds in het begin der tijden is vastgelegd.

Zoeken wij naar innerlijke kennis en innerlijke kracht dan blijkt ook weer, dat wij gevoeliger zullen zijn voor sommige trillingen, sommige inwerkingen, sommige stralingen, dan voor andere.

De mens wijt dit dan over het algemeen aan een min of meer geestelijk bewustzijn. Of wel, in vele gevallen - wanneer men zich zelf niet naar waarheid ervaart - aan de dwaasheid van anderen.

De praktijk echter kun je ook op een andere wijze benaderen en uitleggen:

Wij weten dat verschillende kristallen reageren op zeer bepaalde frequenties of frequentiegebieden. Stel u nu voor dat ook uw eigen innerlijk - door de zielestructuur bepaald - een bijzondere gevoeligheid bezit voor zeer bepaalde trillingen, zeer bepaalde geestelijke werkingen en krachten.

Dan wordt ook duidelijk waarom uw eigen wezen zo vaak beroerd zal worden door krachten waarvoor u geen woorden kunt vinden, maar waardoor in uw innerlijk belevingen ontstaan die u slechts met moeite kunt rationaliseren tot een dan toch nog net stoffelijke uitdrukbaar beeld.

Hier is het de ziel, die werkzaam is. Zeker, de geest beschikt over het bewustzijn en zij is het ook, die probeert het kader van het beleven te bepalen. Maar de mogelijkheid tot beleven en ervaren wordt ook voor haar bepaald door de eigen structuur van haar kern.

Dit, mijne vrienden, betekent dat wij in de esoterie niet alleen moeten zoeken naar ons weten en niet weten of, erger nog, alleen in onszelf proberen te zoeken naar de tegenstellingen als licht en donker, goed en kwaad.

Derder moeten wij zoeken naar de werkelijke lijnen die ons wezen in zijn mogelijkheid bepalen. en er bestaan enkele regels die u als leidraad bij een dergelijk onderzoek zoudt kunnen gebruiken:

Al datgene wat in jezelf als bij voortdoring optreedt of ervaren wordt als noodzakelijk en gelijktijdig geheel goed, geeft zo een lijn aan in de ontwikkeling van je persoonlijkheid.

Ook al datgene wat je vanuit jezelf en voor jezelf als kwaad of verwerpelijk beschouwt geeft een dergelijke lijn aan. In de meeste gevallen blijken deze beide lijnen parallellen te vormen.

Verder zal blijken dat er voor u een grens is aan het voorstelbare.

Er is een grens boven welke u niet meer kunt aanvaarden, beleven of geloven.

Probeer ook deze lijn te vinden. Zij vormt a.h.w. de topbegrenzing van uw vrijheden en mogelijkheden.

Dan vindt u ook een lijn van zaken, die u zich eveneens niet meer kunt voorstellen, zodat het u niet denkbaar is, dat u zo iets ooit zoudt gedogen, dat u zoiets werkelijk ooit zoudt kunnen doen. In de praktijk zal dit niet altijd juist zijn, maar er schuilt een vaste lijn in. Probeer deze te vinden en te zien waarom het in dit opzicht bij u voornamelijk gaat.

Om u voorbeelden te geven: bij ijverig naspeuren ontdekt u dat vele van uw daden en gedachten bepaald worden door een "ik kan geen ander leven nemen" ofwel: "ik ben niet in staat een ander mijn lasten voor mij te laten dragen".

Hebt u ook deze lijn gevonden, dan hebt u in zeer grove trekken tenminste één enkel vlak bepaald van de werkelijke structuur van uw ziel.

Wanneer je met zoeken begint lijkt alles onoverzichtelijk. Toch is het geheel in eerste aanleg meestelcnogal eenvoudig van structuur. Neem daarom aan, dat de ziel werkt als een soort kubus, waarvan je de ribben van één vlak hebt leren kennen. De erkenning dat de gevonden vrenzen niet alomvattend zijn brengt met zich dat je beseft, dat er in je wezen nog geheel andere vlakken bestaan.

Later zul je ontdekken, dat deze vlakken nog weer door lijnen beperkt en geschieden schijnen te worden, waardoor op de hoeken van de veronderstelde kubus wederom andere kaders kenbaar worden.

Maar volsta voorlopig maar met deze zeer grove kennis van de s structuur van je eigen wezen. Wanneer je zover maar komt zul je je ook meer en meer bewust worden van de kracht die in je woont.

Het gaat daarbij om de kracht die als goddelijke kracht ook uw ziel vertegenwoordigt en vormt. Werk hiermede en u zult beseffen dat deze kracht voor u door zal werken met en in al datgene wat in overeenstemming is met de structuur van eigen wezen zover u die reeds herkend hebt.

Probeer met uw krachten dus te werken in een vlak dat valt binnen de door u gevonden lijnen van het voorstelbare en aanvaardbare. Let wel: werk er mede, verklaar het niet aan uzelf of aan anderen, want zover bent u dan nog niet.

Wanneer je probeert dit alles ook maar enigszins te verklaren, zeker in verstandelijke termen, zo blijken er weer vele hiaten te blijven. Begrijpelijk, want ook uw geest heeft immers nog niet alles voldoende verwerkt en gecoreleerd, dus is er voor u nog geen geheel samenhangend begrip mogelijk.

Wees voor die onsamenhangendheid op hogere punten niet al te zeer bevreesd: waar het begrip faalt blijft er een vage emotie over. Al wat aan uw werkelijke innerlijke structuur, uw zielestructuur beantwoordt, laat in u een lichte gloed achter, een gevoel van licht, een soort innerlijke zonnearmte.

Al wat met de structuur en mogelijkheden van uw innerlijkste wezen strijdig is laat in u een gevoel van kilte en leegte achter, ook al zijn daarvoor geen kenbare oorzaken te vinden.

Tussen deze beiden in bestaat nog een derde gevoelsmatige beleving. Deze komt voornamelijk voor wanneer een mens of geest een geestelijke ontwikkelingsfase heeft voleind en aan een volgende fase moet gaan beginnen.

Ik noem dit een gevoel van afgeslotenheid. Je weet nog, dat de kosmos en je wereld om je heen zijn en bewegen, je weet dat er van alles gebeurt en beseft zeer wel in hoeverre je zelf deel hebt aan het gebeuren, maar het kan je niet werkelijk meer beroeren.

Gaven en krachten die je eens meende te kennen blijken niet meer te functioneren, er is een voortdurende vaagheid.

Een dergelijke toestand ontstaat altijd op het ogenblik dat de geest bezig is een nieuwe mogelijkheid voor zich af te sluiten en een nieuw contact punt te vormen zowel met de kosmos als met haar eigen kern.

Een dergelijke periode kan soms jaren lang aanhouden, zij kan ook reeds na enkele weken beëindigd zijn. Wees echter nooit bezorgd wanneer deze situatie voor u ontstaat.

Zoek juist dan meer dan ooit in u zelve en probeer uit te vinden hoe de lijnen liggen van het goede, het kwade, het voorstelbare en het niet voorstelbare en voor het ik onaanvaardbare.

U zult tot uw verbazing zien dat wat eens in uw besef als een vlak was in twee dimensies, definitief en beperkt, van betekenis is veranderd, alsof het meer diepte krijgt, alsof er een nieuwe dimensie aan wordt toegevoegd.

Doe dan een beroep op de kracht zoals u die nu beseft. Wanneer er een werkelijke noodzaak bestaat voor u of in u zult u daardoor tijdelijk deze afgeslotenheid kunnen doorbreken, zelfs alleen op grond van een stoffelijk besepte noodzaak.

Maar let wel: het afgesloten zijn keert dan terug. Want eerst wanneer het geestelijke proces geheel voltooid is is het mogelijk dat ook de stof - meestal met geheel nieuwe impulsen en vaak ook met schijnbaar geheel andere gaven - een deel gaat nemen aan de volgende ervaringscyclus.

Wij zijn deel aan de kosmos. Niets van hetgeen er bestaat is niet met ons verwant. Alles is ergens met ons verbonden. Eerst wanneer wij zelf beseffen wat onze grondvorm is, wanneer wij met ons besef al wat die grondvorm uitmaakt ook hebben bekleed met een weten en een vermogen tot reageren, zullen wij bewust op gaan in de kosmos:

Niet een verloren gaan en oplossen zonder meer daarin, maar een onverbreekelijk deel van worden in een besef dat dan alle besef van het geheel ook gelijktijdig in het gehele ik beleefbaar maakt.

Misschien is dit als een tweede onderwerpje wat aan de zware kant. Maar aan de andere kant: wanneer je bezig bent met alle problemen van spiritisme, esoterie en filosofie is het misschien wel heel goed een beeld in jezelf te dragen van een onveranderlijke werkelijkheid en in jezelf steeds meer te beseffen dat al je weten, al je ervaren er slechts toe voeren dat je deze grondvorm van je wezen werkelijk beleeft. En daardoor ook eerst werkelijk leert leven.

Vergeef mij dus wanneer ik in uw ogen misschien te zwaarwichtig was. Dan zullen wij nu overgaan tot het bekende slotverhaal, een korte improvisatie aan de hand van een drietal door u te stellen woorden.

x Ego... licht ... japanse tuin.

- Ik heb als woorden ego, licht en japanse tuin gehoord. Wanneer het ego zich geheel ontplooit in het licht bezit het de vraemde regelmaat, symboliek, bloei en pracht van een japanse tuin in de lente.

Want:

poortlichten, tempellicht windlamp,
het kleine theehuis en wachters,
zelve onder eigen dak geplaatst.

rond ons bloeit en ruist een levensbeeld.
De zin van al, van stroom en eiland
en kusten kunstig juist verdeeld
doen de mens zien hoe leven door het leven gaat.

Dan zeg je " ik".
Ik ben niet meer.
Ik ben een met de stroom
ik ben het eiland dat ligt
en rustend wacht op eeuwigheid.
ik ben, gebannen in de tijd misschien
de boom die bloeit
en aarde waarin, aarzelend
de milde mosrand groeit.
Ik ben mijzelf.

Ik zoek het licht
al ken ik niet de naam
van al wat werkelijk leeft.

Ik ben alleen nog een symbool:
tuin die aanzijn geeft aan beeld
van leven en bestaan.
Maar eens, bij het breken van de waan
wordt ik het licht:
Een licht dat speelt
en in het water lacht
dat met de bloesems kussenkleuren scheidt.
Dat is het wezen, de adept
die licht met licht kan zijn.

Dan wordt de tuin onmetelijk groot
en toch onmetelijk klein.
Leven wordt totaliteit
en werkelijkheid de droom.
Dan weet je wat eerst slechts vermoed
bij zoeken in japanse tuin
naar de symbolen, lijnen van de tijd
en droom van werkelijkheid.

Leven zelf wordt nu tot licht,
licht dat tot het zien geleidt
en uit het zien de waarheid scheidt.

Ik hoop u hiermede een beeld gegeven te hebben van mijn
denken zonder uw schoonheidsgevoelen te zeer te beledigen. Ik dank
U voor uw aandacht.

Goeden avond.

-o-o-o-o-

d.d. 20 mei 1983

(vragen eerste onderwerp
bekort, herhalingen weg-
gelaten, tweede onderwerp
volledige tekst.)